

חכמת נשים

פרשת חיי שרה התשפ"ו

אהבת חנים

בספר בראשית התורה מעבירה לנו את הסיפור על האבות והאימהות ולכן הוא נקרא "ספר הישר" שממנו נלמד לתקן את מידותינו וליישרם על פי התורה.

בפרשת השבוע מסופר על אברהם אבינו ששלח את אליעזר עבדו למצוא אשה לבנו ליצחק.

כשאליעזר מגיע לחרון, איך הוא מחפש את רבקה? על ידי שהוא בודק אותה במעשי חסד. איך תגיב? איך תתנהג?

אם רבקה היתה מתעצלת ולא היתה עושה איתו חסד שלם, יתכן והיתה מפספסת להיות אם האומה, מהאמהות הקדושות.

כמה חשוב לחזק את המידות הטובות להתנהג יפה בין אדם לחבירו, ללמוד מהאמהות הקדושות את הדרך ארץ וההתנהגות הנאותה.

לצערי סיפרו לי על אדם שהתגרש והילדים שלו היו איתו ברוגז כמה שנים בגלל שהתחתן פעם שניה. גם איזה אשה סיפרה לי שהבן שלה נשוי ואשתו לא נותנת לו לדבר איתה 17 שנים. ועוד אנשים שאני מכירה שהם ברוגז גיסה עם גיסה, אחות עם אחות, ה' ירחם.

צריך לדעת שמי שלא עובדת ומתקנת את המידות יכולים להגיע לשאול תחתית ח"ו, והנזק לפעמים ללא יכולת לתיקון.

האיסור הזה "לא תשנא את אחיך בלבבך", הזהרנו בזה להסיר מנפשנו מידת השנאה, והיא מידה מעוללת פשעים רבים, כגון: לשון הרע גורמת נזק לחבר, נקימה ונטירה, מאבדת טובות הרבה מן הנפש.

ובינו יונה כותב ששנאת חנים גורמת לכל העבירות שבין אדם לחבירו, הרי אדם לא ידבר לשון הרע על הבן שלו כי הבן הוא כמוהו, ושנאה פירושה כאמור הרגשת זרות כלפי השני, לא מחשיב אותו כאילו הוא לא קיים, וזה השורש שמביא לכל העבירות.

בשערי קדושה (ח"ב שער ד) כותב רבינו חיים ויטאל: שנאה, על ידי כך חוטא לחבירו להרע לו בכל מיני רעה. ואמרו רבותינו ז"ל (אבות פ"ד) שנאת הבריות מוציאה את האדם מן העולם, והוא שונא כביכול להקדוש ברוך הוא על שברא אותו, והנה כולנו בניו לה' אלקינו, ושונא את אברהם יצחק ויעקב שיצא מהם זה. והנה כל הנשמות נאחזות בשם יתברך וצורך גבוה הם, אשר בהם יתפאר ואין תשנאהו. עכ"ל.

דהיינו איך תאמר יהודי זה מחוג הזה, כלל ישראל נבראו כיחידה אחת ע"י בורא עולם, כולם לגיונו של מלך הם, ואומר החפץ חיים, כמו שבלגיונו של מלך יש חילות מסוגים שונים, חיל הים, חיל האוויר וכדו', כן בעם ישראל יש הרבה גוונים, וכולם בני אברהם יצחק ויעקב בניו של הקב"ה, מי שמרגיש זרות כלפי מי מעם ישראל מראה בעצם שהוא שונא את הקב"ה ואת האבות הקדושים. שנאת חנים היא גם חסרון באמונה שכל מה שקורה לי הוא מאת ה' (כך כותב הרמח"ל בצוק"ל).

ולכן ראוי לאדם להיות חפץ בטובתו של חבירו, וכבודו יהיה חביב עליו כשלו, ומטעם זה נצטוונו (ויקרא יט) ואהבת לרעך כמוך, וראוי שירצה בהצלחתו ושמחת חבירו, ומה שבכו יוסף ובנימין כל אחד על חורבנו וצרתו של השני הוא

המשך בעמוד הבא

דברים יקרים מלב אל לב
מאת הרבנית
נעמי שמואלי תליט"א
אשת חבר

למו"ר ועט"ר הגה"צ
רבינו בנימין שמואלי שליט"א
ראש ישיבת המקובלים
נדר שלום תבב"ץ

גליון מס' 365

אשרת

חיל

מי ימצא

ורחוק

מפנינים

מכרה

זכרונות נשיות

כדי ללמד לדורות שהתקנה לשנאת חינו היא אהבת חינו, וכל אחד יבכה וידאג על צרתו של חברו, וצערו של הזולת יכאב לו יותר מאשר צערו שלו, וכשם ששנאת חינו גורמת לחורבן ולבכיה, כך אהבת חינו תגרום לגאולה ולשמחת עולם, כשעם ישראל מאוחד אין הקב"ה פוגע בהם במידת הדין.

השנאה נראית לנו כל כך טבעית ונונה וצודקת, אם כי אנו כלל לא רואים בה שנאה, אנו רואים בה דבר טוב שאפילו עוזר לנו בחיים בענייני העולם, לכאורה אין אנו שונאים איש כי אם מגיבים בהתאם שאחרים לא בסדר... גם כשאנו מודים שמדובר שנאה, ודאי שאין היא נחשבת בעניינו כשנאת חינו, שהרי היא צודקת. ולא רק אנו סוברים כך- כולם משוכנעים בזאת וכל אחד משוכנע שהוא צודק לגמרי, כשאדם נעלב תופס יצר גדול של נקמה, כשאנשים כועסים הם מסוגלים לעשות דברים איומים ואפי' לפגוע בעצמם, הם יכולים לשבור חפצים יקרי ערך, לאבד ממונם, להזיק לאלה שאוהבים אותם, לקלל יקיריהם, ולעשות דברים שמיד שיתעשתו הם יתחרטו עליהם.

ולכן, בכל מקרה של פגיעה צריך כל יהודי לעבוד על עצמו כדי להגיב בסבלנות, לחפש דרכים אין לדון לכף זכות את הפוגעים, להבין שזהו נסיון מאת ה', ולעצור את הדחף הטבעי לעשות דברים שעלולים להתחרט עליהם לאחר זמן מה.

כשהתמונה הרחבה מתגלה, מתבררות הרבה תגובות כצעדים פזיזים, ונותר לקבוע כי ברוב המוחלט של הפעמים התגובה הראשונית היתה מוגזמת ובלתי ראויה.

מצינו למדים מכל הדברים: אדרבה ניתן בליבנו לראות את מעלת חברינו, ולחפש בכל אדם שהוא את המעלות הטובות שבו, ואף על פי שציער אותנו בכל מיני דרכים, ננסה לדון אותו לכף זכות, בואו ונזרוק את כל הכעסים כל הברוגז כל השטויות וההבלים, נהיה יותר בוגרות יותר חושבות יותר סולחות, ואם אנו ברוגז, נבקש מאדם שלישי שיבוא ויעשה שלום, כי כל הצרות שלנו הן משנאת חינו.

בואו נרחם עלינו ועל כל עם ישראל כולו, ולא נדע לא מלחמות לא מחלות לא תאונות ולא צרות, אם נדע להיות מאופקות, השלום ישכון בביתנו בשכונתנו בעירנו ובארצנו ובכל העולם כולו.

ונסיים במילים יקרות מצוואת הרמב"ם לבנו רבי אברהם: "אל תשקצו את נפשותיכם במחלוקת המכלה הגוף והנפש והממון ומה נשאר עוד. ראיתי לבנים השחירו, ופחות (שרים) נפחתו, ומשפחות נספו, ושרים הורדו מגדולתם, ועירות גדולות נתערערו, וקיבוצים נפרדו, ויחידים נפסדו, ואנשי אמונה אבדו, ונכבדים נקלו ונתבזו בסיבת המחלוקת. נביאים נבאו, וחכמים חכמו, ופילוסופים חפשו, ויספו לספר רעת המחלוקת ולא הגיעו לתכליתה. לכן שינאו אותו ונוסו מפניו, והתרחקו מכל אוהביו וגואליו ורעיו. וגם אל כל שאר בשרכם אוהבי מדנים התנכרו, ורחקו קרבתם, פן תספו בכל חטאתם" עכ"ל. דברים אמיתיים ונוקבים.

ה' יעזרנו על דבר כבוד שמו, ונזכה לאהבת חינו, ולשלום ואחדות לכל עם ישראל. אמן.

בברכת שבת שלום

נעמי שמואלי

מעשיות וחיזוקים

על רבינו מרדכי שרעבי זיע"א

הספרים שכבוד מו"ר זיע"א היה משתמש בהם בקביעות בשיבתינו הקדושה כמו סידור הרש"ש וכדומה, היו עטופים יפה, ומעולם לא נראה אצלו בסידור או באחד הספרים איזה דף מקופל או יש בו איזה לכלוך וכדומה, ואפי' כאשר היה הופך את הדפים, היה תופס הדף בעדינות גדולה בחודו של הדף, וכך היה מהפך הדפים. בסידור הרש"ש שלו אומרים שהשתמש בו לפחות ארבעים שנה שחרית מנחה וערבית, וידוע כמה המקובלים הופכים את הדפים במהירות גדולה, ובכל זאת היה נראה הסידור מהודר וטוב, ואין בו שום קרע או הדבקה שהיא וכיוצ"ב. והיה מוכיח בזה לאחרים לא להשתמש בחוזקה אלא בעדינות לשמור על קדושת הספרים.

וכן בביתו של רבינו הספרים היו מסודרים ונקיים באופן נפלא ביותר, היה מאוד דואג על הסדר של הספרים, ושיהיו מונחים יפה במקומן, וכן להחזיר כל ספר לאחר הלימוד למקומו. וכן בשעה שהיו התלמידים לומדים לפניו, אם לא היה שולחן לפני הלומד, היה רוצה רבינו שיחזיקו את הספר בשתי ידיים כראוי לכבוד הספר, ואם היה רואה אחד התלמידים מחזיק הספר ביד אחת היה מוכיח אותו ואומר לו אתה רוצה שירימו אותך מן האוזן...

עוגת גבינה שכבות

המצרכים:

לתחתית:

1.5 כוס קמח

7 כפות שמן

1 סוכר וניל

קצת מלח

לשכבה א':

500 גר' גבינה 5%

1 שמנת חמוצה

שתי שליש כוס קמח

אופן ההכנה:

הכנת התחתית: לערבב טוב את החומרים,

למרוח מעט שמן על התבנית, לשטוח את העיסה על תבנית בינונית, להדק טוב טוב, ולאפות 10 דקות על 180 מעלות.

שכבה א': לערבב טוב טוב את כל החומרים, לשפוך חצי מהכמות על התחתית האפוייה, ולאפות 15-20 דקות עד שנהיה קשה ולא נוזל.

שכבה ב': את חצי מהכמות של שכבה א' שנותר, לערבב עם המצרכים הנוספים, לשפוך על שכבה א', ולאפות לעוד 10 דקות על 180 מעלות, ואח"כ להוריד את החום ל-150 מעלות ולהמשיך באפיה למשך 30 דקות נוספות. (לברוק ע"י קיסם)

ציפוי: לאחר שהעוגה נאפתה לערבב בקערה או בצלחת עמוקה את השמנת והסוכר וניל, ולמרוח על העוגה מלמעלה בשכבה אחידה, ולאפות 5 דקות.

לקרר ולהגיש.